

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 ft
 Fél évre 2 ft
 Negyed évre 1 ft
 Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak:
 Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppell A., Daube G. L. és társai és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyitási időtartama 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitványok és hirdetések.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztai önszegélyző szövetkezet«, a »Csaktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Hirdetési díjakon számítatnak.

A muraszombati zalamegyei járás.

Kulturális, gazdasági és a muraszombati járásnak ezekből folyó fontos anyagi kérdései a muraszombati járás egyik gondolkodó férfait igen érdekes fejtegetésre sarkallta abból az alkalomból, hogy a hosszabb idő óta javuló muraszombati gyanafalvai vasut, valamint a regede muraszombat-alsó-lendvai összeköttetés létesítésének ügye ujabban ismét hosszú időre kiható, nagy horderejű visszaeséssel fenyegeti a muraszombati járás lakosságának közgazdasági érdekeit. A tartalmas, gondos körültekintésre valló és igen érdekes fejtegetés bennünket, zalamegyeieket is érdekel azért nem hagyhatjuk azt szó nélkül; a fejtegetés conclusiója ugyanis az, hogy a vármegyéknek várható államosításával, a megyének szükségszerű rendezésével kapcsolatban a muraszombati járást Zalamegyéhez kell csatolni. Az értekezésből a M. és v után kiemeljük a következőket.

A muraszombati járás fekvésénél fogva is mintegy utalva van arra, hogy természetesen Zalamegyétől és ennek központjától Zalaegerszegtől várja föllendülését, mi sem természetesebb tehát, mint a járást természetes fejlődésének útjára terelni. Kulturális szempontok, és Zalamegyének a nemzetiségek beolvadására irányuló nemzetiségi politikája, ezen kérdésnél tanúsított törekvései nem csak kívánatosak, sőt szükségessé teszik az átcsatolást. A muraszombati járásban levő, 9000-re menő vendég ügye a zalamegyei nemzetiségek ügyével együtt kezelve, egységes terv és interzviv törekvés által multhat csak fel tökéletes eredményt.

Az átcsatolás tervének minél előbbi, sürgős megvalósítása mellett szól vasmegegyének ezen járásával szemben tanúsított, szinte érthetetlen mostoha bánásmódja is, melylyel más érdekeket határozottan a járás rovására tüntet ki. A muraszombati járás izolált helyzeténél fogva gazdasági és kere kedelmi téren elmarad, mert közlekedési utai ósdiak, újakat létesíteni a megye p é n z h i á n y m i a t t nem bír; nem akar, mert a járás jövedelmeit mások élvezik; pl az utadónak kizárólag a terheit érzik a járás lakói, mert piacuk a szomszédos stajerben van s a megye még ezen kényserű helyzetet is kiaknázza, de nem a járás előnyére, a mennyiben a vámsorompók által 3000 frtnyi összeggel rövidíti meg évenként mellőzött járását. Vagy ott van a kutya-adó. A muraszombati járás 114 községre kivettelt kutyaadókból csak elenyésző csekély számban vetik ki a z á r t k ö z s é g e t n e m k é p e z ő, szétszórt házakban lakók illetményeit, mely

e szerint jogtalanul magasabb tarifa szerint van számítva s az igaz, 50%-kal több jövedelmet hoz a megyének, de a lakosok szenvednek annak terhe alatt; ebből a jövedelemből látszólagos jóindulattal 10 000 frtot juttat a megye kórházi és általorvosi dotatió czimén a járásnak, melyől ugyanakkor és ugyanazon összegből 5000 frt jut ismét a megyének.

Végül érdekes az érvelésnek meggyőző erejénél fogva az a bizonyítás is, hogy Vasmegegye népessége, a megye területi szerkezeténél fogva túlságosan nagy, adminisztracionális teendői az átkapcsolással apadnak s így a még mindig kerek egész képező és nagy népességű terület igazgatása megkönynyítetik; az így kifejlethető intenzivebb tevékenység előnyei az egész megyére csak hasznosak lehetnek, de ugyanakkor Zalamegye még legkevésbé sem lesz tulleterhelve. Az igazságszolgáltatás szempontjából is csak előnyös lehet az új alakulás mind a megyére, mint annak lakosaira, mint közvetlenül érdekelt egyénekre nézve, mig Zalamegyének így is felényi terhei a szaporítás által is még mindig kisebb aránynak, könnyebben lebonyolíthatók maradnak.

A muraszombati járásnak ezen átcsatolásból várható gazdasági és kereskedelmi fellendülése szinte biztosra vehető, mert még saját erejéből is könnyebben kiépít-

A „Muraközi“ tározója

Az orvvadász.

Ott születik a világtól messze-messze, buja rengeteg szélén, egy kis faluska rongyos fedellé víkójában. Anyja, mikor kivi-zi a délebedet a rengetegbe apja után, lefekteti az erdő leveles talajára. Apja nem veszi őébe, nem simítja, nem szólítja a szülők szeretetének becézgető nyelvén, csak mogorva arczát látja, míg ebédjét fő fogyasztja, azt az arcot, melyen mozdulatlan minden barázdá, akár a redves tölgy kérgének hasadéka. Aztán ledől és alszik, anyja pedig eljár az erdőben száraz ág után.

A konda ott hever a rengeteg keserűfűves lapjában, a kis gidók heállnak a sötét árnyékba mint valami hófehér márványszobrok, csak a seregélyek repkednek cizvakodva disznóról disznóra, vagy egy kuputa madár száll alá imboiyogva a delelő szeméjére. A pajkos, játékos seregélyekre merengti kis bogár szeméit, vagy a buputára, hogyan mereszti fekteti tolbóbitáját, s mikor egyre többször gyönyörködött rajtuk, kapkodott utánuk apró kezeivel, még kevésbé érdeklik anyja, apja kik nem mulattatják, nem játszanak vele.

Mikor lábra tud állani, indul feljőék, csetlik botlik, s nem foghatja meg őket, de mikor utja játékszerűl kezébe ad egy madárfőkét, úgy tesz vele mint a kis macska a megsebzett, hánykélódó egérkével, mit anyja elebe adott. Elereszti, s ha csenevész szárnyával odább von-

sozja magát, utána ered, elfogja s játékát ismétli. —

Egyszer aztán anyja kezébe adja az ebédet, s elereszti magánosan. Émege örömmel. A félelmet nem ismeri, hiszen nem bántotta az erdőben senki, semmi és annyi madár röpköd zöld sátorában össze-vissza! Vizsgáló szemmel néz be az ősvény mellett minden bokorba; ha madár rebben ki belőle, elkoszál utána: melyik ágra szállt, milyen. Nem mer messze elmenni a vezénylő ősvénytől, de bolyongása közben telik az idő, s atyja megveri érte. Még sajog a háta, min végigfűtött, próbál egyenes uton haladni haza felé, de mikor újra ellebben előtte egy tarka madár, mint valami nagy tarka pille, bokor tövéből nyul ugrik el; fiatal vére csintalan futkos ereiben s csalja, csalja féire az igaz utról. — Aztán tapasztal, sokat tapasztal. Tapasztalja, hogy szülői durván bannak vele — elidegenedik tőlük; de tapasztalásból megismeri aprójára az egész természetet, s ez a tapasztalás formálja meg életnézetét; s a sas a tanító mestere, mely lecsap s elrabolja a bárányt. Nincs bokrosnak, erdőnek zuga, melyet nem ismerne.

Sokan vannak, kik szivesen sétálnak az erdőben, bokrosban. Nagy urak, hogy összehasonlit-ák fiunyas képpel a mogoró-, galagonya-, kökény- és gyertyánbokrot a banánliget bokraival, a prairek bokrával, s azzal, melyet szibériai vadászataik alkalmával láttak az ob, jensei, Indigirka mentén; száraz üzletemberek, hogy kibecsüljék a bokorból a nagy fa értékét; sápadt nagyvárosi hölgyek, hogy az izzóan letűző nap sugarak elől árnyékukba heverve elbrándozzanak a forráságtól vibráló levegőrétegek játékan, vagy hátterül használják levele-ikéit a mágnes-amatőr felvételénc.

De azt az életet, melyet a lombsátor elzár a kíváncsi szemek elől, azt csak a puszták pásztorgyereke ismeri. Ő előtte az egész bokros terület egy nagy falu, a bokrok között kuszan fonódó pázsitos tisztások a falu utcái, s minden fa, minden bokor egy-egy ház. Awinat ismer a faluban mindenkit úgy ismeri a bokros lakóit is. Tudja, mily bokorban költ a fűmagos pintyőke, melyikben lakik a fekete rigó, hol tart lakást a gébics, a szarka, a vadgalamb, a szárnyasok a többi madár; melyik alatt rejtiük nyulvacok, a buja tőkés sűrű melyik részén nyílik a róka palotájának egyik kapuja. Ismeri mind és szereti. Rablósándékra betör a lakásokra, elviszi belőlük a hodogságot; a nyulvacokhoz tört vet, a rökakálykát láncra fűzi. — mikor felébred benne az ősember őstőne.

S mikor már ennyit tud, új tanító mester elé viszik, hol a fán padalakkban ül, a mogorófa a mester kezében, nincs szabad levegő, szabad mozgás, s tanulnia kell olvasni, mikor ő már nagyobb könyvből, a nyitott természetből folyékonyan tud olvasni. Ehhez a könyvhöz vágyik vissza, elsőkik hozzá s társalog vele. A homályos sűrű erdőben elsziklik az emberektől, az állatok eldugott rejtekhelye a titok ingerelő szomjuhottajta lelkét, s ha mulasztását büntetik, mint a sebzett vad beszalad az erdő legsűrűbb részébe, hol nem látja senki, semmi. Évek mulnak az iskolakerülő rengeteg sokat tanul, az erdő olyan szivócsá neveli testét mint a vadakét, lelkét vakmerővé.

Eddig csak a néve volt az iskolában, azt is kiűrik azután s kikerül a konda mellé. Most már szaba a tiltott; szabad fészék után kutatni, nyulvacskot keresni, a róka odvát kiásni, s a sasok fészékéhez felmászni a rengeteg emele.

heti a közel fekvő Zala-Egerszeghez vezetendő vasútvonalát, melyet ma, de csak ma létesíthetne az érdekeltek által felajánlott 170 000 frtnyi jelentékeny biztosítékkal, míg ezen időhöz kötött feltétellel nyújtandó biztosíték elvesztése beláthatlan időkre visszavetné a járás jelzett fontos érdekeinek megvalósulását.

G.

Különfélek.

Kérelem. Kérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek a második negyed alkalomával előfizetéseiket megújítani s a hátralékokat beküldeni!

— **Dr. Guzsiszka Kálmán** kir. tanácsos tanfelügyelő e hó 4-én Csáktornyára érkezett, a hol az összes tanintézeteket meglátogatta s a tanításokon jelen volt.

— **Kinevezés.** Wagner János csáktornyai áll. tanítóképzédei helyettes tanárt ugyanahhoz a képezdéhez segéd tanárrá nevezte ki a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur.

— **Kossuth-émlék Csáktornyán.** Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy lát ható jellel megörökítsék azt a helyet, a hol és a mikor Kossuth és övéinek megdicsőült tetemei 46 év után ismét magyar területre visszatértek. S ezt a históriai tényt kontakusban akarják hozni az Orsovánál történetekkel, a mikor Kossuth az ország határától búcsút vett. S valamint kő hirdeti a nagy jelenetet ott, emlékoszlopot akarnak állítani az ország másik határára is. A város előjárdóinak kezébe akarják terelni a do'got, hogy impozáns módon, társadalmi uton az eszme megvalósuljon.

— **Híd legyen a zászló?** Kossuth halt tetemeinek hazahozatala alkalomával a holttestet és kíséretét hozó vonat — tudva levőleg — a határon, Dráva-Mogyoródnál megállott s itt a határra kitűzött nemzeti lobogót Kossuth fia: Ferencz megcsókolta. Ezt a nevezetes zászlót erre az alkalomra Csáktornya város küldötte ki a határra,

illetleg adta kölcsön Dráva-Mogyoród sat. dráva-csányi körjegyzőséghez tartozó községek közönségének, a kik a határra mentek ki jegyzőjükkel — mozsártűvésekkel elődvözölni a nagy halottat. Most a dráva-csányi községek semmi szín alatt sem akarják visszaadni a zászlót; meg akarják örök emléktül tartani, holott Csáktornya városa ugyanebből a czélből követel vissza. Kérdés: melyik községet illeti a nevezetes zászló?

— **Gyászruhában** jelentek meg Kossuth temetés napján a csáktornyai hölgyek a 11 órai magyar misén, ezzel akarván különleg is kifejezést adni hazafias gyászuknak. — Ugyanezen a napon az izr. imaházban gyász-istenisztelet tartatott, melyen Schwarz Jakab rabbi gyönyörű beszédet mondott, az énekkar pedig Spitz kántor vezetése mellett hazafias énekeket énekelt. A hölgyek ezen az isteni tisztelőten is gyászban voltak.

— **Tanítválasztás.** A turcsiscei üreseedésben volt tanítói állásra Ragyl Lajos olaszfalusi (vasmegeye) okl. tanító választott meg f évi márczius hó 22-én.

— **Helybeli izr. imaházban** Kossuth Lajos lelki üdvéért, vasárnap. apr. 1-én, a temetés napján délután 4 órakor tartott istentisztelet programja a következő volt: 1. Héber gyászenék. Énekelt a chorus. 2. Heber ima. Eöadta Spitz Izidor főkántor. 3. Ének Kossuth Lajos lelki üdvéért. Énekelt a chorus és a főkántor. 4. Gyász beszéd, Tartotta Schwartz Jakab főrabbi. 5. Oh nagy Isten. S. Z. Glucktöl. Énekelt Spitz főkántor. 6. Szózat. Énekelt a chorus. Az énekeket Czompó Andor kántor kísérte harmóniumon.

A csáktornyai fiatalság által Kossuth Lajos nagy hazánkfia ravatalának megkoszoruzása és testületileg való kivonulása czéljából alakított bizottság ezen czélra a kibocsátott gyűjtő iv szerint 81 frt 40 krt. gyűjtött — a kiadások 104 frt 10 krt. tettek ki — így mutatkozott hiány 22 frt 70 kr., mely különbözeti összeg az intéző bizottság által lett kiegyenlítve. — Az okmányokkal ellátott számadások e hó 5-én a fiatalág elé terjesztettvén, azok helyeseknek találtattak. A számadások tiz napig Pecsornik Ottó pénztárosnál betekinthetőek A

rendező bizottság a csáktornyai fiatalágnek honfiai részvétükért ez uton fejezi ki mély köszönetét. A rendezőség nevében ifj. Szirk Frigyes, Novák László.

A csáktornyai nők által Kossuth Lajos és neje Meszlényi Teréz ravatalainak megkoszoruzása czéljából alakított bizottság ezen czélra a kibocsátott iveren 91 frt 55 krt gyűjtött — a kiadások 92 frt 74 krt tettek ki, mely csekély különbözetet a rendezőség által lett kiegyenlítve. Az okmányokkal ellátott számadások e hó 4-ére meghívott, résztvevő nők elé terjesztettek — és helyeseknek találtattak, — miután az iveret aláírt nők nagy része a számadások felülvizsgálatahoz nem jelent meg, — azért a számadások Ziegler Kálmáné bizottsági tagnál 14 napig betekinthetőek. A rendező bizottság, a csáktornyai nőknek — buzgalmukért — és honleányi részvétükért ez uton fejezi ki köszönetét. Csáktornyán 1894. évi ápril hó 5-én. A rendezőbizottság.

— **A fehér vasárnapi** első áldozók szokásos ünnepélye ez évben is lélek emelő volt. Ugyanis körülbelül 30 hóféherben öltözött leányka, s ugyanannyi fiu részestült az első áldozás kegyelmeiben, magukhoz vevén az élet konyerét. Az áldozást követlen rövid sznt beszéd előzte meg, mely után a szallaggal feldisztatott gyertyák gyújtattak meg az áldozók kezében, és a jelen volt szülők lelki örömeire megáldoztak, s e nap örökre emlékképpen marad.

— **A dráva-szt. Mihályt** vasuti átjáró ügyében kiküldött megyei bizottság e hó 5-én megejtett helyszini szemle alkalmával elhatározta, hogy az átjárónál egy őrbóde felállítását fogja illetékes helyen javaslatba hozni.

— **Halalozás.** Matteszdorfer Jakab, perlaki kereskedő e hó 1-én szélhűdésben meghalt. Temetése e hó 2-án nagy részvét mellett ment végbe. A helybeli tűzoltóság, mint egyik legrégibb a'pító tagja temetésén, testületileg jelent meg. — Matteszdorfer Béla ur 10 frtot küldött a perlaki önk. tűzoltó egylet részére, a miért a tűzoltó egylet e helyen is köszönetét nyilvánítja.

tes épületeinek legtetejébe. Figyelhet, leschet, rabolhat nappal és éjjel, nem büntetik érte. Minden hangot kibálgat és megért, nincs olyan gyenge, elhao nesz az erdőben; mit éles hallása tudomásul ne venne, s minek okát ne tudná. De csak halgat, nem szól; a pásztor-ember némaságának betegévé lesz. — — A konda elől özszalád oson el: a koronás bak, az aggdó őssó és a gyamoltalan gidó. Elsiet a helyre, honnan elindultak, egy kis kerek tisztásra, melyre rahajol a lomb, mely tele van lehullott szőrrel és meleg. Izgatottan lesi a másnapot, s már homályos hajnalban ott rejtőzik a hely közelében, harmattól csatakosan. Nem rosszul számít. A mint az első sugár fellebben a lak ormára, nesz támad, mekkenés hangzik; a felelőrlő jó haza a család, s lefelekszik. A mint elszunyókkál, loppal hozzá mészik s rádobja testét a gidóra. A szülők felriadnak, menekülnek, de a fádalmas jaj visszahajja őket. A rabló fél, a hang árulója lehet, s kemény marka irgalmatlan szoritással vájkál a gidó torkán; meglöjtja. A bak sem marad rest, ökleli aggancsos fejével a támadót, ruháját leszabdálja róla, de csak addig mig utolsó mekken a gidó. akkor vele iv bajt a rabló. Aczélos karja földre roppantja, de hiába fojtogatja. Ekkor buggyyan ki az első vér, az a vér, mely mámorit mint a legtüzebb szesz: a vad vére. Jaj annak ki attól lesz mámoros, az mámoros marad örökké, s mámorában iv mámorra vágyik.

A fiatal kondásnak egy év múlva már fegyvere van. Darabokra szedve hordja magával, odvakban rejtgeti a hozzátartozókkal együtt, s ritkán, csak biztos alkalmakkor ló, mert pora kevés és nehezen jut hozzá. — Egyszer szarvasra

süti fegyverét, a legszebb szarvasra az egész erdőben, mire a nagyur hiába lesett, s mire egész csomó ör vizagóztól éjjel, nappal. A nyalka álat összeroskad, halálajja mint éles harsona zug végig a viszhangos erdőn és őt helyről is ör siet oda. Már látja őket egy fa mellé húzóda a mint körülkarikájuk a gyilkosság helyét. A szükülö körből bokrokon át kionsona, de uj alak mozdul a homályban. Beleáll a csobogó patakba, mely főle lúzek boritanak bolthajásos folyosót. Uvig gázol a vízben, de kigázol a körből, elreji fegyverét, s a konda után indul. Hiába keresi, az orrvadászra indult örök a vágás fiatal fái közt találák, melynek földjét összevissza turták. Másnap már más kanász örítte a kondát, ő pedig uj szarvasra lesett. Lesett és lótt, keresték sokáig, míg egyszer aztán szembe került. A fegyver eldördült, az ör holtan rogyott össze. De a nyomorult fegyver csak egy halált okozhatott, töltésre nem maradt idő, s a többiek lefogták, kivitték az erdőből, a szabadságból — börtönbe került.

Sokáig volt ott, mi or kiszabadult, roskadtan fámolyogva indult haza, az erdőbe. Belement sátorába, hallotta ismerős zenéjét, érezte illatát, szivta üde levegőjét, s a vér felpezsdült benne, arca megszinesült, termete kinyult, s ő ismét a régi volt. Fegyver híjján hurokkal, gödörrel segített magán, majd látsa akadt, fegyvere került, gyilkolt, őlt folyton. Szakála megnőtt, megdresedett, ruhája lekopott, de azért a legfogasabb télen mértföldre szimatolt el, tiz határ rengetegét buja át azért, hogy öihessen. Rablása miatt keresték, börtönbe került újra, s újra, de mikor kikerült és szabad választása volt a jó és rossz

ut között, mint valami óriási delej magához ragadta az erdő. Az évek szálltak felette, az öregség via-kodni kezdett vele, de ő ellenáll, leteperte mint a medvét, s a többi vadat és olyan agg korban, midőn más ember már óhajja, kéri a nyugasztaló siri ágyat és imbolyogva jár mint a nád. ő biztos lépekkel járt az erdő egyenetlen földén, égszakadásban, fagyasztó hóvizatarban, erdei tavakban övig gázolva; nem kérte a halált, osztogatta. Nem ártott neki a hideg, mert a mámor a vadásznamor hevő melegeitette öreg vérért. A vadászszenvedély, az a haladó századokkal alkonyuló emberi szenvedély edzette meg öregségét. Ezen kívül csak egy szenvedély rabja volt: a gyűlölet rabja, az irgalmatlan gyűlölet mindazok iránt, kik szabadságban gátal álltak elébe. Mikor azokat látta, velük találkozott egyre a kakason mozogott az uja. Megöli őket, kirítja bironalmából a gyáva toladokodát. Rosszul számított: a párviadal eöbbs fölyt le, mintsem gondolta volna. Ott állt előtte, utját állta. — ez az egy vakmerő volt. Rásütötte fegyverét, de — talán vén szemé mondotta fel a szolgálatot, vagy keze reszekett. — a golyó nem talált; először hibázott életében. El akart ugrani, de a második lövés is eldördült, s a vén róka a fűbe harapott. Felveresték a temetőben sokan, gondozták sarját a fa'usiak, kiket nem ismert; szürke nyul, e'járt hozzá, dalos madár rászállt fejéjára, — azokat jól ismerte. —

Szombathaly.

— **Eljegyzések.** Wagner János áll. tanítóképzési tanár Verseczen eljegyezte Zoffman Lipót kedves leányát Nina k. a. — Rózsai Mór katori körorvos kedves leányát Irén k. a. eljegyezte Pollák Hermán katori kereskedő.

— A Csáktornyai keresk. ifjak önképző egylete f. hó 4-én összejött a helyiségeit a tagok rendelkezésére. — A megnyitás azon körülmény dacára, hogy a nemzetet ért mély gyász következtében mindennemű zajos mulatság kerültkelt, mégis ünnepélyessé vált, a mennyiben a tagok majdnem teljes számban jelentek meg és társaságok képezték. Felkes lelkőszóntokban sem volt hiány: Többek között Benedikt Béla, a mint Kossuth nagy hazánkba hamvainak hazaszállítása alkalmából ünnepélyen bebizonyították, honfiai érdemeiktől vannak áthatva és a hol kell semmi áldozatot nem sajnálnak. — A gyászünnepélyen az egylet teljes számban és mély gyászban gyászállyal bevont zászlóval testületileg vett részt, koszorút helyeztet a nagy halott ravatalára, melynek szallagjain a következő leírás volt olvasható: A Csáktornyai keresk. ifjak önképző egylete „Kossuth Lajosnak”. Kossuth Lajosnak az egész nemzetet lesújtó halála első hírére a keresk. ifjak önképző egylete a következő részvétlétáviratot intézte a legnagyobb magyar családjához: „Kossuth család Turin. Valamint Kossuth Lajos lángoló hazaszeretete a szabadságharcban egy eszményben, egy gondolatban, a szabadság érdekében egyesítette, ugy egyesíti és egy családdá alakítja hazánkba a nemzetet mély gyászában. — Szomorú létezéséget teljesítünk, midőn a nagy veszteség lelett legmélyebb részvétünket nyilvánítjuk. enyhítse fájdalmukat azon tudat, hogy gyászukban egy nagy szabad nemzet osztozik. „Csáktornyai kereskedő ifjak önképző egylete”. A Csáktornyai élet fejlesztése érdekében igazán kívánatos, hogy ezen egylet viruljon és hogy serkni, a lének bármily módon áll tehetségen. a támogatást tőle meg ne vonja.

— Kicsépet a vonatból. Csáktornya és Kristófalu között leesett a rohogó vonatról egy 14 hónapos leánygyermek. Az anya, Stöger Matild, férjzett Spillerné. — Állítólag tulajdos igazatosságában nem tett jelentést a szerencsétlenségéről, csak a városba érkezket beszélte el ismerőseinek a szerencsétlen esetet. Erre visszatérve az állomásra, a főnököt értesítették, ki önháztól önházig kerestette a vasuti öröklet a gyermekeket, de eredménytelenül. Kedden reggel szintén a vasuti töltés mellett levő árdban élve s csudaképen egészséges állapotban találtak meg a kicsit s rögtön behozták Csáktornyára. Kérdéstartágot képezi, hogy miként eshetett ki egy 14 hónapos gyermek a vonat ablakából s mi lehet az oka annak, hogy az anya azonnal nem jelentette a szerencsétlenséget.

— **A D. K. E. u. óvodája.** A Dunántuli fürdő és nyaralóhelyek felvirágoztatása érdekében a mult évben nagy sikerű agitációt indított Egy füzetben „Fürdő és nyaralóhelyek a Dunántuln” czimben leirta a Dunántulnak nyaralásra és fürdőre szép alkalmos vidékeit és közölte a kiadó nyári lakások jegyzékét. E füzetet azután tizezer példányba ingyen osztotta szét. Ennek következtében már a mult évben rendkívül felszaporodott a Dunántul nyaraló családok száma, a miből különösen a fillaxera suttotta vidékek lakossága igen sok hasznot húzott. A derék egylet a Balatoni kultueregylettel karöltve ez évben is folytatja ez akciót, s a füzet még e hó folyamán meg fog jelenni Porzolt Kálmán, a D. K. E. titkára szerkesztésében, kik a szerkesztést díjtalanul vállalták magukra. A két egyet a hírlapok útján hívja fel a dunántuli fürdők és nyaralók tulajdonosait, hogy saját érdekében, valamint a két egylet minden barátját, hogy közérdekből sziveskedjenek közölni a

nyaralóhelyek leírását. A bejelentések április hó 15-ig a D. K. E. irodájába (Budapest József körút 5. sz.) küldendők. Minden bejelentést díjtalanul közöl az egylet, csupán a nagyobb fürdővállalatok kérétek fel, hogy a füzet terjesztéséhez anyagi segélyt is hozzájáruljanak, a kereskedő világ pedig hirdetések feladására kérétek fel.

— **A D. K. E. u. óvodája.** A D. K. E. bár anyagi eszközei még mindig rendkívül korlátozottak, — a segélyezések akcióját erélyesen folytatja. Csak nem régt nyílt meg első óvodája a Muraközön, s ma már építik második óvodintézetének épületét Tárnokon, Fehérmegyének ez idegenajku községében. Az új óvoda megnyitása még ez év nyarán lesz; s az igazgató választmány Festetich Benus gróf fehérmegyey tanfelügyelőt és Porzolt Kálmán egyleti titkárt bízza meg az óvoda szervezésével.

— **Megyei hírek Kossuth-utczán.** A Zala-Egerszegen a fehéreképző utczát. — Zalamegyey közgyűlése a zalavölgyi vasutrá névszerinti szavazással 175.000 ft segélyt s ennek fedezésére 1% os pótdóti szavazatot meg. — Czukelter József zalamegyey főszámvévo 68, Pírity János, megyey orvos pedig 66 éves korában meghalt Zala-Egerszegen. — Balaton József, zalaegerszegi aleperes a Szt. Andrásról nevezett Visegrad melletti cizmetes apátságot nyerte. — A tihanyi és bakonybéli apátsági méltóságra legutóbb szavazatot nyertek: Auhik Cyprián és Villányi Szaniszló, kiket a főpát nemokara kifog nevezni.

— **Mi mindent lehet a emberből csinálni,** ha azt szelbontják, azt a washingtoni természettudományi muzeum szelenczékben és palackokban tárja a látogatók szemé elé. Egy 154 font súlyu egyén holttestéből a következőket állították elő és őrzik a muzeumban: Egy nagy üvegpalackban először is 97 font víz mely nagy mennyiség talán némelyeket visszariaszt, egy másik üveg-szelenczében 3 font vegytiszt, a testből nyert tojás fehérnyét, míg az enyvtartalmát egy 10 font súlyu tábla reprezentálja; egy másik üveg az összes 4 1/2 font súlyu tisztított zsiradékot tartalmazza, míg a csontokból 8 1/2 font foszforvasas meszet és 1 font szénsavas meszet nyertek; czukor, keményítő, fluorcalcium, konyhasó mindegyik összeköztésből mintegy 1 font került ki a tetemből. Egy más k ugyanott lévő kiállítás az emberi testben lévő legfontosabb elveket tartalmazza részben számokban, részben pedig valóságos anyagokban. E szerint az ember mintegy 97 font élelyt, 15 font könyent, 3 1/2 font légeyent s egy köbláb szenet tartalmaz. Továbbá nyertek belőle 120 gr. chlort, 99 gr. fluort, 500 gr. foszfort, 90 gr. ként, 60-60 gr. natrium es kaliumfémet valamint 3 font calciumfémet.

— **Törtéti öntöttvas tárgyak kijavitása.** Eddigélé azt hitték, hogy ha egy öntöttvas tárgy eltörtött, hogy azt többé nem lehet kijavítani és azt mint hasznavehetlent el kell dobni, van azonban egy ragasztó, melylyel az eltört részeket ismét össze lehet ragasztani és e ragasztó következték lesz összeállítva; Vegytink 2 rész szalmiakot, 1 rész tisztált ként és 16 rész öntöttvasforrácsot, ezen alkotrészeket egy mozsárban összekeverjük és a port tartjuk tökéletes szárazon. Ha aztán használni akarjuk, akkor súlynak huszszoros mennyiségű tiszta vasforrácsal keverjük, az egészet megtörjük mozsárban, vízzel felöntjük, míg téstává nem lesz, melylyel a tört részeket bekenjük és a tárgyat összesajtoljuk. Bizonyos idő múlva a megragasztott helyek oly erősek és kemények lesznek, mint a többi fémré szek. (Bergl mérnök.)

— **(Kossuth Lajos f.)** Most, midőn a magyar szabadságharc halhatatlan apostola: Kossuth Lajos sírba szállott, a különféle vállalatok nemes versenyre kelnek egymással, hogy a nemzet nagy halottjának vonásait az utókor számára megörökítsék. Ezen képek közül különösen kiválik egy „Kossuth Lajos és az aradi vértanúk megdicsőítése” című allegorikai kép, mely Kozics Ferenc hazánkba, hirneves müncheni akadémiai festő eredeti festménye után husz színű remek olajnyomatu kivitelbe sokszorosítva lett. Ez a kép, melynek látára imádatserzett ihlet szállja meg a honfi keblet, oly diszesen és oly fenségesen örökíti meg allegorikus csoportozatban Kossuth Lajos és a 13 aradi vértanu halhatatlan alakjait, hogy méltó reá, miszerint azt minden magyar ember megszerezze és ol-lárkép gyanánt lakásának díszül megörzze. A kép háromféle nagyságban rendelkezhető minden könyv- és műkereskedésben, vagyis közvetlenül Sebők Lipót műkereskedésében Budapesten, VI. Aradi utca 8. sz. következő árakon: az I. nagyságu, melynek hossza 95, szélessége 63 centiméter darabonként 4 ftba, — a II. nagyságu, melynek hossza 63, szélessége 43 centiméter, darabonként 2 ftba, — a III. nagyságu, melynek hossza 48, szélessége 32 centiméter, darabonként 1 ftba kerül.

— **A Magyar Mese és Mondavilág** című irodalmi vállalatból (Irja Benedek Elek, kiadja az Athenaeum) megjelent az 5 ik füzet az eddigiekhez hasonló gazdag tartalommal és szép képekkel. E füzetben a gyönyörű mesék sorozatát egy monda váltja fel és „Az Isten kardja” cím alatt, mely a Hun-mondákör egyik legzsebb részét képezi. Benedek Elek mesemondó tehetsége a mondákban ép oly magas fokon tündököl, mint a mesék s regék előadásában. A füzet ára 25 kr., s kapható minden könyvkereskedésben. A hazafias vállalatot nemzetünk minden olvasni tudó fiának öszintén ajánljuk.

— **Az én Ujságom,** a Pósa bácsinak a gyermeklapja is szép meglepetéssel kedveskedett az 6 olvasóinak. — Egy aranyos szines képet küldött nekik. — Egy igen nagy fehér tojás uszik a tóban. — A tojásan Lilike meg Bandika ül, utaznak szép tündérországba. — Tutsek Anna meséli el az ujságba ezt az utazást. Csupa kedves mese, vers, kép váltja fel egymást ebben a husvéti számban, s a gyermekek ugy ezekben, mint pedig a szines képben nagy gyönyörűséget fognak találni. — „Az én Ujságom”, mely el van ismerve, mint a legértelmesebb magyar gyermekujság, valószággal nevelje a gyermekeknek. — De nemcsak neveli őket, hanem egyuttal igazán hazafias missiót teljesít, mert megtanítja a kicsinyeket törtülmetszlett igaz magyarságra nyelvben, gondolkodásban egyaránt. Pósa Lajos hivatással, lelkesedéssel s a gyermekvilág minden árnyalatát besugárzó zereettel szerkeszti ezt az ujságot. Csupa kedély, csupa verőfény mindent. Csak azt viszi a gyermek ártatlan világában a mi a kedélyéhez illik s annak helyes irányában való fejlesztésére alkalmas. — Az új negyed április hó 1 én kezdődött s ebből az alkalomból a legjobb meggyőződéssel ajánljuk „Az én Ujságom”-at a magyar szülők, nevelők, tanítók stb. figyelmébe. Elfizetési ár: negyedévre 1 ft. — Elfizethetni „Az én Ujságom” kiadóhivatalában, Budapest, Andrássy-ut 10. — Uj elfizetők kedves könyvecskéket kapnak az első számmal be-küldve

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pošiljke tišće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjikara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Dan prije prešla je horvatska vojska Dravu, a iz Beča dohadjali su carski šeregi vu gornju Magjarsku. Na to je Kossuth imenovan prezešom odbora za zemaljsku obranu, ter je putoval po celom orsagu, da digne ustanak. Medjutim bil je barun Vay imenovan ministrom prezešom, a grof Lamberg vrhovnim zapovednikom svih šeregov. Kossuth je tomu proteštiral, ali je to malo hasnilo. Nadvojvoda palatin povlekel se je vu mir, Batthyány odstupil, a med magjarskimi vodjama došlo je do razmiricah. Kad je još i grof Lamberg vmorjen, imenuval je kralj Ferdinand kneza Windischgraezta gouvernerom celoga orsaga s neograničenom jakostjum.

Kaj je na dalje sledilo, bile su kobne posljedice ovih dogodjajah. Cesarska vojska s jedne strani, a Horvati s druge strani približavali su se Pešti, dočim je iz Galicije dolazila vu pomoć i ruska vojska pod Paskievicem.

Kad je car i kralj Ferdinand odstupil na hasen svog sinovca, Kossuthov je sabor proteštiral iz Debrecina, kam je iz Pešte otišiel. Vnoge lijepe bitke magjarskih honvédov sklonule se Kossutha na predlog, da 14. aprila 1849. preglasi vu debrecinskom saboru habsburško-lotrinsku dinastiju svrgnutom. Sad su Rusi prešli granicu. Vu Majnsu zavzeli su Magjari opet Budim, ali kratko vrème za tim zavzeta je opet Pešta s Budimom po cesarskoj vojsci a Kossuth je bežal vu Segedin, Temišvar i Arad, gde je 11. augusta predao diktaturu Görgeyu, a sam s magjarskom korunom pri Oro-ovi prešiel 17. augusta 1849. v tursku granicu. Iz Vidina bil je odpeljan vu Sumlo, a potlji vu Malu Aziju, gde je vu Kutahii bil interniran Na 10 septembra 1850. odplovil je na damstifu Missisipi vu Englezku, gde su ga dočekali simpatično (s burnim veseljem) Iz Englezke je pošiel vu Ameriku, gde je držal predavanja i probal predočiti sjedinjene države za oslobodjenje Magjarske.

Vec 10. juliša 1852. povrnul se je Kossuth vu Europu, gde je zapodiel sveze s Mazzinijem, Garibaldijem i raznim revolucionari. Izkat je pomeć kod Cavoura i

Napoleona III., koji ga je 5. majuša 1859. prijel vu Tuillerijah, ali ni ja hotel, da podpuno prihvati njegove osnove. Kossuth je na to ustrojil 1859. ljeta legiju pod Klapkom i Ihaszom proti Austriji vu Italiji. Pokedob je vu Londonu začel opet izdavati „Kossuthove banke“, austrijanska vlada je podignula proti njemu pravdu vu Englezkoj, i sud je 12. juniuša 1861. ljeta izrekel, da ima obustaviti izdavanje tih notah. Nato je Kossuth ostavl London i Englezku, ter se je naselil vu Genovi.

Tu su ga postigli težki familijarski vudarci. Najprvije mu je vmrla kći Vilma 22. aprila 1862. vu Nerviu, — a 1. septembra ljeta 1865. i tovarušica vu Genovi. Iza njihove smrti preseli se vu Turin, gde je ostal do smrti.

Gospodarstvo mu je vodila sestra vdovica Ruttkay, dočim su mu obedva sini, Ferenc i Lajoš inžiniri vu talijanskoj službi.

S povratkom ustavna života vu Magjarskoj Kossuth je zapodjeo novo delovanje, a kad je ljeta 1867. vpeljan du-lizam, bil je i on pomilovan, ali se nije hotel povrnuti vu domovinu.

Njegova zadnja izjava bila je još pred mjesec danah oglašena vu novinah, a ticala se je civilne ženitbe, koju je Kossuth zagovarjal.

Kossuth se je vse do najnovišeg vremena duševno i telesno dobro održal. Pod zimu shrvala ga influenza, ali se je i od nje oporavil. Stopram početkom meseca marcijuša naglo je počel slabiti i prepadati, dobil je vu ganje plućah, koje je i bilo zrok smrti.

Od kak se je opazilo, da su mu dani odbrojeni, zišli su se okolo njega sini i rodbina, ter vnogi ablegati iz Magjarske.

Pri zadnjem času bili su nazočni grof Gabriel Károlyi, koji ga je držal za ruku i oberster Figyelmessy.

* * *

Na vest o smrti Kossuthovoj, koja je još vu noći stigla vu Budimpeštu, varoš se je vu rano jutro zaodel vu čeriniu.

Nejma skorom hiže vu celom orsagu, koja nije izvršila črnu zastavu. Vse novine izašle su vu črnem okviru i donose duge nekrologe. Od svih stran stižu sažalnice, — vsi su telegrafirali familiji vu Turin, gde se je čekalo da se telo prenese vu domovinu. I prenesalo se je njegvo telo i kosti njegove tovaruše i kćeri 30. marcijuša 1894. ljeta vu Budimpeštu, vu nazočnosti jezere i jezere ljudstva.

Prevoz i pogreb Kossuthov.

Kossuthovo telo su 30. ga marcijuša dopeljali iz Italije vu Magjarsku. Pri granici Magjarskoj (Dráva-Mogyoród Trnovec) je jeden šereg medjmurcov stalo sa magjarskom zastavom. Tu je vlak postal i najstareši sin Kossuthov, se je poklekul na granici i kušnul zastavu.

Vu Čakovcu je do 4–5 jezer ljudi stalo, koji su na velikoga mrtveca čekali. Kolodvor bil je lèpo okinčeni. Vu jutro 6. vuri i 15. minut došel je vlak vu Čakovcu. Szilágyi ev. pop iz Legrada je molitvu rekel, Polonyi ors. ablegat, Csertan naš vicekomuš i Kossuth Ferenc su lèpe govore držali. Svi ljudi su se plakali, koji su čuli te govore. Nazočne komišije su svoje véuce prekdale, a a vlak otišiel dalje. Po celin putu (Mura-Király, Kotor i t. d.) su na kolodvoru vnogi i vnogi stali i pozdravili Kossuthov sprevod vu domovinu njegovu.

Vu petek po poldan ob 3 vuri 25. minut stigel je posebni cug s mrtvim telom Kossuthovim vu Budimpeštu, goja se je, vsa na noge digla, da bude nazožna pri sprevodu. Bilo je ovacijah, govorah i počastih preko vsake mere, a izuzev više menjših nesgodah, koje se dogadjaju kod tolikog gomilanja naroda, nije se dogodilo nikakvo zlo, nesreća. Vu sprevodu s banhofa do muzeuma sudjelovalo je do 30 000 ljudih, doklam je na valicah stajaloh pr k 200 000 ljudih. Raka je bila ob peti vuri postavljena na odar vu narodnom muzeumu, ter je celu noć narod

defilirao pred rakom, ako prem je ulaz do odarnice bil željeznimi gatrani odeljen.

Vu subota pred poldan prevežena su obedva lésa (rake) s mrtvimi ostanki Kossuthove tovarušice i kćeri iz farne cirkve vu terezijaskom kotaru na Kerepeško grobje, gde su sahranjena vu istoj grobnici, vu koju je včera položen i Kossuth. Ova se grobnica nahadja između Deakovog i Bathányevog mauzoleja. Poltji bude se nad njom podig l mauzolej za Kossutha.

O Kossuthovo sprevodu piše se iz Budimpešte 1. aprila: Denes je spuščena vu domorodnu zemlju raka, iz koje se je zdigel oblak, koji bi mortu podigel buru, kakva već dugo vremena nije bila. Denes su vu oči veli anstva smrti divje strasti još drémale, a sprevod se je obavil prez posredovanja konsignirane postaje, mirneše anda, no kaj bi se po antecedencijah moglo očekivati. Nenavadnom svečanosti, moremo reći, ovdj još nevidjenim tučnim sjaem i sudelovanjem gotovo čele zemlje, krejnul je pred poldan sprevod Kossuthov od sgrade narodnoga muzeja, kojoj je včera čeli dan od ranoga jutro do kesne noći grnula silna svjetina (ljudstvo), da vidi raku pokojnikovu Kossuth je napokon repatriiran: mrtvi ostanki porivaju vu otačbeničkoj zemlji, raku mu pokrivaju po čeloj Magjarskoj skupljenje grude zemlje, a veličanstvene po asti, kojimi je eto spušten vu krilo vje'noga pokoja, moremo se se vsakoga budi gledalaca, budi nazočnoga silno dojmiti

Put od narodnoga muzeja preko čeloga ringa Andrásijevom vulicom. Kerpeškom vulicom do centralnoga grobja, od obedve strani po dužici ogradjen živim zidom ljudstva, stišnjezu vu više redov; vse tribine, vse izložje (auslogi), vse ba'koni i obloki do krova ljudstvom prepuni, poleg toga pogredni šereg, dug kak polovica prezkrajnog puta, išli su usred bčeloga dana, objasni suncanim svetlom, poleg goručih velom ovitih vuličnih lampa'ov i zaprtih

stacunov, šez erinom zavite revode hi šah, a poleg gluboke tihoće, da se nemuti večni sen velikoga (prezmožnoga) mrtveca; eto vu malo rečih vanska spodob a nešnje svečanosti, kojom je zakljušen bezprimjerno sprevođeni život.

Prejprei protuljetni dan dovabil je već vu ranu zorju stanovničtvu vu one vulice, kojimi je sprevod imal krenuti Najživanije bilo je kretanje blizu narodnoga muzeja, kam su već okolo 8. vure počele dohadjati deputacije. Ako rečem, da je oko' devete vure pred poldan budimpeštanskimi vulicami vrvalo do pol milijuna ljudstva, onda je taj približni broj prvlje premali, nego prevelik.

Zalostni obred sam započel je ob 10. vuri s popěvanjem Kólcsejeve genutljive „himne,“ na kaj je evangelički biskup Šárkány uz sjajnu asistenciju obavil pěvanje. Njegov govor kak i sljedeći govori-držani po Jókai-u vu ime va asa Budim, pešte, tolnačili su zanosnimi rečmi osjeća e (čutenje) naroda, naglasujući veličinu dčela i muke Kossuthove, njegov sjajni govornički dar i silni zgubiček. Pokehdob se je odpeval „Szózat,“ zdignjena je bila srebrom okovana hrastova raka na osmeroprežna sjanja mertvečka kola, ter je — bilo već prešlo 11 vur — šereg, gotovo morje ljudstva, krenula ovim redom:

Naprđ redarstveniki ter od purgarah i dijakov sastojeci redatelji na konju; za ov mi vu černini zavita deputacija goš podjah (po priliki 2000); sa zastavami bezbroja deputacijah, korporacijah, društva, klubovah itd; konjanik, na vsakoj strani mu po jeden plemnitaš; šest no silcov lampašov na konji; osemnajt kolah, prenapun emini včenci, najljepšemi proizvodi talijanska i domace flore (cvětja), honvédi od ljeta 1848.; vu črninu zavita zastava glavnoga grada; nosilci križa, flankirani počastnom stražom; svećenstvo; osmeroprežna mertvečka kola; neposredno za njimi kotrigi familije; kotrigi zastupničke i magjarske hi e; zastupniki glavnoga grada;

deputacije peštanske varmegijske, zatim ostalih varmegijah i municipijah, fiskalijah, i trgovečkih komorah. Poleg mertvečkih kolah nosili su pantleke izmence s desne strani narodni ablegati s lijeva pak zastupniki glavnog grada. Čeloga sprevoda vu zaključili opet redatelji na konjih.

Čelim nepreglednim šeregom delali su ognjogasci g'bljivi kordon, tak da je čelim vrnogo kilometrov dugim putem gledalački svět bil oddeljen od nazočnoga.

Bilo je već tri vure po poldan prešlo, kad je zadnji dčel sprevoda stigel na centralno grobje. Nakon opetovanog cirkvenog (ceremonije) po bakupu Šárkányu držani su još nekoji govori, poimence od strani starih honvédov od ljeta 1848., neodvisne i narodne stranke zastupničke hiže sveučilišne mladeži i orsacke neodvisne stranke. Još je zaorila žalobna pesma „budimskog pevačkog sbora“ na velični oprostaj, na kaj je raka uz genkenu tininu, koju je prekidal samo tihi plač zaostale familije i stotine drugih, spuščena vu privremeni grob.

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo naše pšotuvane predplatnike naj nam vu novim fertalju ljeta predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju!

Zagrebački biskupi i nadbi-kupi.

Prema najnovšem iziskavanju povjestničara Ivana Tkalčiča, novi zagrebački nadbiskup, dr. Juraj Posilović, je vu redu zagrebačkih biskupah 70., odnosno 3. nadbiskup. Pokehdob je zagrebačka biskupija vtemeljena lieta 1093., to oja obstoje veđa punih 800 ljet ter poprčao na vsako stoljetje odpa la po 11 biskupah, akopem se vu zadnjih stoljećih ov broj obrača između 7 i 5.

Vésti o prvih zagrebačkih biskupih nisu zevsema zaufane i jasne i bivaju komaj s

Z A B A V A.

Mudro je zpelal.

Nieki marljiv mešter si je svojom marljivostjum nekaj penez na stran metnul ali kak mnogi drugi nezna, tak i on nije zna, na koj usčini bi si svoj pričuvani novac u kamatil i danomic povečaval, k tomu pak se je bojal, da ako je bu domaj u ladici čuval, bi mogli kojom prilikom dojtj tati te mu je odnesti. Kaj je anda čineći? Najbolje bude — mislil si je — ako je zakopam, onda mi je nitko nebuče mogel vkrasti.

Zmišljeno, včnjeno! Jedne noći vzeme on svoju priskrbu te ju stiha odnese u svoj vrt, tam pod kruškom zkopa jamu, te novce, pet sto forinti na broju spusti nutra, zatim jamu zagrne, o'zgor znogami spleše i trvom posiplje te mirne duše otide spat osviedočen, da su novci najbolje spravljani.

Ali nebu tak, moj dragi majster! Njegov sused je b.s. one noći bil na svojem vrtu te čekal tate, koji su gostokrat njegove jabuke i kruške pohadjali, pak kad je u susedovom vrtu zpozil malu svetlost od lampaša i čul nekakvo skrobanje, dovleče se pe tiho do plota, za da vidi, tko je tu u vrtu, jeli mozbit nisu tati i susedov vrt pohodili. Ali se začudi, kad vidi samoga suseda ob pol noći, gde u svojem vrtu jamu kopa. Znatiželjan, kaj bu sused stum jamom,

nepomično je za plotom stal i videl, kak sused u tu jamu novce zakapa svaki trag jame, znogami i travum izbrisava, a konačno otide.

Sused sad, kad je bil siguran, da ov drugi već spava, vzeme motiku i lopatu, skoči prek plota te hajd pod krušku; tam izkopa zakopene susedove novce te kak je došel, tak i čez plot znikne, poklam kam b prije zemlju, gde su bili novci zakopani, bil i onak ostavil, da nije bilo moguće razpoznati, da je tu tko nepozvani svoje dielo tieral.

Već trčedi dan zatim je onoga prvoga zelja vlekla, da svoje skude i cvanog'e vidi, jeli su još kaj živi i zdravi. Vzeme opet po noći lopatu pak hajd pod krušku, gde je novce zakopal i pričme. Već je dosta duboko kopal, dapače jeli još dublje nego onda, kad ih je zakopal, ali novac neima. Ves osupjeni tu sad stoji i gleda u jamu kak tele u nova vrata sad? Novce mu netko našel i vkral. Tko bi to mogel biti?

I on hiti odmah sumnju na suseda, za kojega je zna, da više krat po noći zna na svoj vrt hoditi pregledavat. Mozbit je on baš onda bil na vrtu te je videl, gde je ov svoje novce zakopal. — Otide anda k njemu te mu pričme sljedeće pripovjedati:

„Znate dragi sused, ja sam si čez više godinah priskrpel jezero forinti, pak jer sam se bojal, da mi je domaj iz ladice nebi tko,

vkral, odlučil sem je mojem vrtu zakopati gde je nitko nebuče mogel najti. Moje nakanenje sem već i na pol zvršil, jer sam pet sto forinti već zakopal, a sad sem došel vas, kakti spametnoga i poštenoga človeka za navuk pitat, jeli sem tak dobro napravil, a onda bi hotel još zutra onih pet sto forintih koje još domaj imam, k onim na vrt odnesti i zakopati.“

Sused mu odmah navuk da, da je ovak prav i da je ovak za svoje novce najsigurniji. Zatim on otide. Medjutim si je sused ribal ruke od veselja, kak bu sad najme imal jezero forinti miesto pet sto.

Još isti večer otide sa onimi vkradjenimi pet sto forinti u vrt onoga, koj ih je bil zakopal, te je natrag na ono miesto zakopal, o'čel ih je vkral, za da kad on s drugimi pet sto forinti dojde nebu opazil, da prvi pet sto fale. A onda si je mislil za koj dan svih jezera forinti izkopati i vkrasti, samo nek još drugih pet sto k tomu zakopa.

Toza svega se je i on prveši nadjal, te kad je drugi dan došel pod krušku i pričel kopati, eto ti njegovih pet sto srebra-Smiešeci se vzeme je iz jame te drugi dan ide susedu povedat, da si je premislil i da nebu novce nikam zakopal, već da je još i one zakopane nazad i zemlje vzeli.

43. stoljećem podpuneše. Med muževi, koji su sedeli na biskupskoj stolici zagrebečkoj do konca 15. stoljetja spominju se Česi, Magjari i Horvati. Među njimi su osobito spomena vredni Trogirani Augustin Kažojić (1302 do 1322), koji je preglješan blaženim i Pavel Horvat (1879 do 1387), koji je sa svojim bratom banom Ivanom vodio znameniti pokret na slavonskom jugu.

Vu prvoj polovici 15. stoljetja pronotovana i najdužša sedisvakancija na zagrebečkoj biskupskoj stolici, kad potliji smrti Ivana Albena († 1433) nije bilo osam ljet biskupa dužša sedisvakancija sljedila je po smrti biskupa Luke († 1510) kad je četiri ljeta zagrebečkom biskupijom ladal djeni Tomaš Bakač-Erdődy, kardinal i nadbiskup ostrogonski. Njegovi su nasljednici bili Ivan i Šimun grofi Erdődy.

Med biskupi 16. stoljetja znameniti su Pavel Gregorianec, Juraj Drašković, koji je obnađal i bansku čast ter kesneše postal nadbiskupom egerskim i kardinalom i Gašpar Stankovečki.

Od smrti biskupa Stankovečkoda († 1596) anda od tri stoljetja sedeli su na stolici zagrebečkoj: Nikola Zelnicaj-Stepanić, Šimun Bartulić, Peter Domitrović, Ferenc Erdeljski, Benedikt Vinković, Martin Bogdan, Peter Petretić, Martin Borković, Aleksander Mikulić, Štefan Šelišević, Martin Brajković, Imbra grof Erdődy, Juraj Branjug, Ferenc barun Klobošický, Ferenc Tauzy, Ivan Paxyo Jožef Galjuf, Maksimilijan Vrhovec, Aleksander Alagović, Juraj Haulik i Jožef Mihalović, — anda vu vsem 21 biskup. Izumelši Esterházyja, Klobošickoga, Alagovića, Haulika i Mihalovića vsi su ostal, bili Horvati.

Većšina zagrebečkih biskupah bila je prije toga vu kaptolu, vu kom su kakti veliki predstavnici služili. Tak Stankovečki, Domitruvić, Vinković, Bogdan, Petretić, Galjuf, Alagović i Haulik; neki drugi bili su samo kanoniki zagrebečki, kak Zelnicaj, Šelišević, Branjug i Vrhovec, doklam su opet tretji pripadali redu Paulinah kao Bartulić i Burković, vu kom su bili generalni vikarijuši.

Nadbiskup Posilović nije prvi senjski

biskup, koji je premeščen na zagrebečku stolicu. Zagrebečki kanonik Martin Brajković imenovan je ljeta 1698. biskupom senjskim ter je odnud ljeta 1703. premeščen vu Zagreb, gde je 1708. vumrl. A i njegov neposredni predčastnik Šelišević prešel je istom karijerom. Kakti kanonik zagrebečki imenovan je 1691. biskupom krkavskim, a 1694. biskupom zagrebečkim. Anda upravo pred dvēsto ljet dva su biskupi iz Senja premešćeni vu Zagreb.

I prvi je potli bilo je vnogo slučajevah, gde su vu Zagreb premešćeni stranjski biskupi, a zagrebečki opet na druge biskupije Vu zadnja tri stoljetja premešćeni su još vu Zagreb: Fr. Erdeljski iz Vesprima, Eszterházy iz Vaca Klobošicki iz Erdőlja, Thauzy i Paxy, biskupi bosanski i srēnski. Iz Zagreba su vu tom razdobju premešćeni: Eszterházy vu Esztergom, a Klobošický vu Kaloču

Zadnje sedisvakancije trajale su: iza smrti biskupa Galjufa († 3. februara 1786) 1 ljet i skorom 8 mesecov, — iza Vrhovca († 16. decembra 1827) 1 ljet i deset mesecov, iza Alagovića († 18. marcijuša 1837) né puna dva meseca, iza Haulika († 11. majuša 1869.) 1 ljet, iza Mihalovića († 19. februara 1891.) 3 ljeta i 1 mesec Najduže od svih zagrebečkih biskupah, četerdeset punih ljetah upravljal je svojom biskupijom slavni Maksimilijan Vrhovec, Larlovanec i osnivač Maksimira.

Novi zagrebečki biskup.

Službene novine „Budapesti Közlöny“ donese su sljedeće ručno pismo kraljevo: Dr. Posilović Gjuru, senjsko-modruško i krkavskoga biskupa, ovim imenujem zagrebečkim nadbiskupom. Dano vu Beču, ljeta 1894. marcijuša 17. — Ferenc Jožef s. r. Josipović Imbra s. r. Grof Khuen Helldervary Károly s. r.

Sestra nadvojvodkinje Štefanije opatica

Novine „Közl. Vztg.“ javljaju iz Bruselja zevsema pozitivnu vėst, da bude princesa Klementina, najmlajša kći belgijan skoga kralja i sestra kraljevine vdovice nadvojvodkinje Štefanije i la vu klošter.

Poznato je, da je princesa Klementina bila zaručnica princa Balduina, svoga bratića, koji je medtin toga vumrl, — i prav ova okolnost sklonula je mladu princesu (rodjenu 30. juliuša ljeta 1872.) da ide svoje volje vu klošter. Na koliko ju zadnjih trih ljetah odgovarjali, ona je ostala verna svomu nakanenju, pokedob pozna dobro življenje kloštra „Dames du sacré cœur“ vu bruseljskom predgradju Jette, gde od svog dētinstva navadna je sprovesti po jeden po poldan vu tjednu i ondri razgovarjati se s učenčami. Vu ovoj namjeri još je većma princesu utvrdila okolnost, kaj je njezina najboljša prijateljica, frajlica de Barlet, kći vezdašnjeg belgijskog ministra prez ša, nezdavnja definitivno stupila vu klošter

Napokon je kralj Leopold vuslišal molbe svoje kćeri, ako i né još oficijelno.

Nedeljni jagari vu Českoj.

Jako su zanimivi statistički podatci o „Sonntags Jegerih“, ili jagarih, koji samo koji samo vu nedelju imaju vremena, da mogu iti na vadasiju. To su zveksinom štacunari i činovnici, no ima ovakvih „Sonntags-jegerah“ i med zemeljskoj gospodi i svećenici. Prošestnoga ljeta imali su ovi Numrodi vu Českoj iz arende vadasiju vu 12.348 obćinah, ter se vu vsakoj obćini izpucalo tečajem ljeta najmenje po 1000 šusov. Vu ovom nedeljnom lovu (vadasiji) vubijeno je (streljeno je): 13 starih ženah, 27 mužkarcov. 7 dečkov, 3 dēvojke. Ranjeno je bilo 3014 ljudih, po najviše pogoničov. Zvun toga vubili su nedelni jagari: 3 vola, 12 krav, 192 teličov, 275 kozah, 72 ovce, 59 jarcov, 1 janje, 3670 lovnih i 11.419 potepajućih se psov, 8762 mačke, 18 srnjakov, 455 srnah, 1149 zajcov, 3222 trčke 26 fazanov, 847 vrabcov i 2 — kobile. Za vćinjene kvare bili su ovi nedeljni jagari obsudjeni na izplaćanje kvara od 633.093 forinta; i kaštigah (štrofov) od 413.590 for., a doktorom i fiskalifosom platili su 172.000 forinti. Povrh toga dosudjeno im je skupa 74.088 vur resta ze prekršaj proti sigurnosti života i vlastničtva.

Dolazek cara Vilima vu Beču.

Iz Beča javljaju: Vezda je zevsema stalno, da bude car Vilim vu petek 13. aprila ob 11 vuri pred poldan došel iz Opatije simo i nastanil se bude vu Schönbrunnu. Car bude ostal jeden dan kakti gost našeg ladavca, a zatim vu sobotu 14. aprila pred poldan šel bude preč Karlsruhe vu Hessensku, gde bude nazočen vjenčanju zdavanju) velevojvode Erasta Ljudevita s princeasom Viktorijom Melitom Sachsen-Koburkom.

Vojni izdatki.

Tečajem zadnjih pet ljet dozvolje su delegacije za austro-magjarsku vojsku 654.4 milijuna forinti i to: ljeta 1890: 122.7 — 1891.: 126, — 1892: 130.7 — 1893.: 135.5, — 1894.: 139.5 milijunov forintov, — a za buduće ljetu iznosila bu potreboča 144 do 145 milijunah forinti. Soldački stroški povnožali su se anda vu pet ljetah za 22 milijuna.

Dobre žepne i stēne vure za fal cēne moći dobiti pri Pollak Bernatu vuraru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravek za fal cēnu.

Ov još pameti.

Stari gospodin plebanus N. se jednog liepog dana po svojem selu šee. Dieca i mlade snezke zbeže iz dvorišća, kud gospodin mimo ide, na volju, da mu mogu ruku kušnuti, jer stari gospodin su jako dobri gospodin, koji znaju kak pravi pastir svojih ovac svojim farnikom liepe navuke davati, nje od zla odvraćati, na dobro nagovarati i to sve zliepa i svojim vrlim zadržavanjem naprvo iduč. Zato ima staroga gospodina sve, mlado i staro u fari rado.

Ovak se šetajuć dojde do jedne hēze, pred kojum na klupi si je jedan farnik od teškoga diela jedno malo počival.

Gospodin stari, kakvi su već bili, da su se svakimi rado spominali, približe se na farnikov pozdrav k njemu te se polag njega na klup sednu.

„No moj dragi Peter“ — pričme gospodin plebanus — „Vi ste već sigurno prek sedemdeset lēt stari.“

„Jesem“ — odgovori Peter — Kad su mi mama vumrl, onda sem bil trideset i dve liete star, a tomu bu sad na samu velku mešu, kad je pri sv. Mariji prošćenje, četrdeset i jedno leto, anda sem sada sedemdeset i tri lieta star.“

„Pak jeli morete još bez očalov sveto pismo četi?“ pita dalje gospodin.

„Ja neznam četi!“ odgovori Peter.

„Pak onda morti niti neznate, kak je Bog svieta stvarjal jedno za drugem.“

„Prav vele gospodin, — niti neznam.“

„A Bog zvami clovek! Vi morti niti neznate, tko je vaš stvoril?“ zapita začudjeno gospodin.

„I to prav vele, da neznam“ odgovori Peter. — U taj hip baš su dieca iz škole išla i jedan je imal svojega puta mimo njih sedećih.

„Čuješ dečec!“ — zazove ga gospodin plebanus — „povedj mi: tko te je stvoril?“

„Gospodin Bog!“ — odgovori dečec.

„Jeli vas nije sram“ — veli sada gospodin plebanus, obrnuvši se k Petru —

„Ovo malo diete zna, tko ga je stvoril, a vi stari clovek neznate.“

„Je“ — odgovori Peter — „pak kakvo je to čudo? Em tomu neima niti deset liet, kaj je ov dečec stvorjeni, on lahko pameti, tko ga je stvoril, ali odkad sem ja stvoreni, tomu je malo duše, pak se lahko daje pozabiti.“

Em. Kollay

Nekaj za kratek čas.

Opriavdanje.

Gospodar (k svojemu sslugi:) „Do bésa, Miška, Ti več četiri dni pijančuješ. Toga više nek nebuđe.“

Sluga: „Naj se gospon, nikaj nebojiju, denes je peti dan!“

Čovék, koji ljubi red.

Gospon: „Hvala Bogu, vu ovoj hiži lada ipak ljepi red. Denes vjtro nije bilo nigdi česlja, a ve sam ga ipak našel vu čušpaju.“

Testament.

Betežnik: „Prosim jih gospon notarju, da bi mi napisali te tamenta. Ves imetek ostavljam zeni i deci na jednake délo (rése), samo vino, to naj dobro zapečatiju i ostaviju za me!“

Nije njegova krivnja.

Sudec: „Vi morate veliki galženjak biti. Ovo je dvadeseti put, od kad sam ja kotarski sudec, da imam s Vami posla!“

Obtuženi: „A kaj ja morem zato, gosponin sudec, da oni nemreju avandžirati.“

Od prilike.

Gospa: „Nu reči mi, Trezička, kuliko je moglo vur biti, kad je moj muž došel dimo.“

Kubavica: „To ba prav nemrem povedati, ali kad sem se vjtro stala, još se je kaput milostivog gospona nihal.“

Složil:
Glád Ferencz.

VASUTI MENETREND CSÁKTORNYÁN.

Indul	Napszaka	Óra	Percz	Gyors- pósta és vegyesvonat
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv.
"	Délben	11	39	"
"	Éjjel	10	07	postav.
"	Reggel	5	10	vegyesv.
Pragerhof felé	Reggel	6	22	"
"	Délután	4	15	"
"	Éjjel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	6	50	vegyesv.
"	Délután	4	20	"
Varaszdig	Este	10	17	"
"	Délben	11	44	"
Egerszeg felé:	Reggel	5	05	"
"	Délután	4	30	"
Érkeztek				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
"	Délután	4	01	"
"	Éjjel	1	14	gyorsv.
"	Este	9	41	vegyesv.
Pragerhof felől	Reggel	4	32	"
"	Délben	11	29	postav.
"	Éjjel	9	55	"
Zágráb felől	Reggel	4	31	vegyesv.
"	Délután	11	17	"
"	Délután	3	59	"
"	Este	9	30	"
Egerszeg felől	Délután	9	30	"
"	Este	9	40	"

Cena žitka. — Gabona árak

1 m. mázsa.	1 m. cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	7	--
Rozs	Hrż	5	--
Kukoricza ó	Kuruza stari	5.	--
" uj	" novi		
Árpa	Ječmen	6	--
Fehér bab	Grah beli	5.	--
Sárga "	" zúti	4.	--
Vegyes "	" zméšan	4.	--

»The Gresham«

Pr »The Gresham« zvanom london-skom družtvu (vu Čakovcu je upravništvo pri Graneru stacunarju), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoće život osigurati, 10 letu vekju ili menjju svotu i topleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće pa dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenuto družtvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživi na p. 15—20 letah, njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moći život ženskah i decah osigurati. Ovo družtvo ima svoje glavno upravništvo vu Budapeštu.

LOTERIJA

Buda 31-ga marcijuša 1894

66 67 2 88 74

NYIL/TÉR*

Egészselyem, mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző fajban) méterenként 75 krtól 3 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és színes selyemszövetek 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különbözőszín s árnyalatban) szállít postabér és vám mentesen a privátmegrendelők lakására Henneberg G. (cs. kir. udvar; szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Sváje zba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glávni surednik

GLÁD FERENCZ

Kossuth Lajos

Élete és Működése.

Irta: Gracza György; Cserépy, Homicsko, Kis Markt, Nemes és Szemlér rajzaival gazdagon illusztrálva

Ára a 232 oldalra terjedő kötetnek 1 frt 20 kr. Diszkiadásban velin-papiron füzve 2 frt, diszes vászonkötésben 3 frt.

Kossuth Lajos arcképe könyomatu kivitelben 70 cm. magas 55 cm széles. Ára a rendkívüli képnek 1 frt 20 kr.

Kossuth Lajos mellszobra mintázta Róna József hírneves szobrász Turinban 1890-ben.

Ára Terrakottában 3. frt. Diszítve 4 frt
Csomagolásért 50 kr. külön számíttatik.

Kossuth emlék érem csengő sárgaszínű fémből, mely a nagy hazafi igen s került arcképével van ellátva. Egy drb ára 20 kr.

2 színben nyomtatott legsikerültebb arcképe 38 cm. magas 30 cm. széles. Ára 15 kr.

Kossuth gyászjelvények (Kossuth Lajos arcképével) — Ára 20 kr.

Kossuth Lajos élete, működése és halála. Irta: Boros Vilmos. — Ára 20 kr.

A »Képes folyóirat« **KOSSUTH** füzete. Ára 30 kr.

Néhány nap mulva jelenik meg a csáktornyai pályaudvaron lefolyt

Kossuth gyászünnepélyt

ábrázoló fényképészeti fülvételek.

Kapható:

Fischel F. könyvkereskedésében Csáktornyán.

103. és 111 szám v. 1894.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. § a értelmében ezzel közhír é teszi; hogy a perlaki kir. járásbíróóság 1894. évi 47 és 191/1894 számú végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd és ifj. Neumann Miksa csáktornyai lakos javára Fránkl Simon és társai perlaki lakosok ellen 100 frt és 1000 frt s jár. erejéig fogantatott biztosítási végrehajtás utján felül foglalt és 1824 frt 45 kr-ra becsült bolti árucikk, liszt, bolti álványok és egyéb felszerelések, bor, üres hordók, szobabutor, lovak, szarvasmarha, takarmány, 2 pajta, 2 szekér, 1 varrógép, 2 szelelő rosta, 1 kukorica kas, zsákok kukorica és egyéb apró tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 543 és 702/1894. sz. végzése folytán 100 frt és 1000 frt tőkekövetelés, ennek 100 tőke után 1893. november 30-tól és 1000 frt tőke után pedig 1894. évi január hó 12. napjától járó 6% kamatai 1000 frt után 6 frt 25 kr. órási, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és pedig összesen 75 frt 50 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Perlakon Fránkl Simon I. r. alperes lakásán leendő eszközzésére

1894. évi április hó 18. napjának délelőtt 9 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szán dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készí- és fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Perlakon, 1894. évi április hó 4

Stern Frigyes,

998 kir. bírósági végrehajtó

Köszvény és csúszban szenvedőknek ezennel a legtagabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dícsérelt ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólágy legyen emlékeztető hozzá. Ezen népszerű házi szer 25 óta, mint legmegbízhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlása nem szorul. Üvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 kr-nyi áron a legtöbb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter gyógyszer-tára „az arany oroszánhoz” Prágában vagy Török József gyógyszereshez Budapesten.

Strahia testvérek
fűszerkereskedésében
Csáktornyán egy jó
házból való ifju

TANONCZUL
azonnal felvétetik.

500 1-2

Objava.

Nudi se na prodaju zidana

hiža s dvorom i vrtom

vu Dráva-Vásárhelyu (Nedelišću).

Upitati se more pri **Glád Ferencu** školniku vu Nedelišću.

999 1-1

ELSŐ MAGYAR
Gazdasági gépgyár részvény-társulat.
Gyártótelep: KÜLSŐ VÁCZI-UT 7.

Kedvező feltételek!
Gőzcseplőgépek
Egyedületesek a világban!
983 6-10

Rövidített levelezim: **GAZDASÁGI GÉPGYÁR, BUDAPEST.**

Saját **HAZAI** Kiváltmány

Gazdasági gépek
elsőrangú minőségben

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT
órás és ékszerész Csáktornyán,
főter, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt
**svájcezi zsebóra-,
arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru**
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban
olesó á r a k é r t.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolesőbban, lelkiismeretesen és gyorsan e-zközlöm.

Olesó órak mellett

Legjobb szerkezeti svájcezi zsebórák.

F a l t i n g a ö r á k.